

De Bruidegom van Kana

Liturgiesuggesties:

Psalm 33: 7 en 8

Psalm 25: 2 en 4 OB

Jesaja 25: 6-9

Gezang 27: 1, 2 en 3

Johannes 2: 1-11

Psalm 118: 9

Na verkondiging: Zingende Gezegend 64: 1-5

Schriftberijming 36

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui,

Het feest van je leven ...

Dat is toch het feest van je bruiloft?

Een mooie bruidsjurk, een stijlvol pak.

Boeketten bloemen, foto's en cadeaus.

Het feest van je leven ...

Gemeentehuis en kerk.

Receptie of avondvullend feest.

Sprookjesachtig, betoverend, onvergetelijk ... of niet soms?

En al is het misschien 10, 25, 40 of zelfs meer dan 50 jaar geleden ... vergeten doe je het je leven lang niet.

Wat een heerlijke dag.

Wat een geweldig bruiloftsfeest!

Maar ... dan de domper.

Je bent altijd al bang geweest, dat er iets mis zou gaan.

Iets, dat de sfeer ineens doorbreekt.

Iets, waardoor je bruiloftsfeest een niet zo plezierig stempel krijgt.

Iets, waardoor je voor schut staat: voor jezelf, voor elkaar en voor je gasten.

En dat ... op de dag van je leven.

De dag van je bruiloft!

*

Eén dag ... ach kom nou.

In het oude oosten werd op z'n minst een hele wéék feestgevierd.

Het liefst met iedereen erbij:

- de familie, de vrienden en bekenden;

- de oude en de nieuwe bureu.

Kortom, als er feest gevierd werd ... deelde heel het dorp in de vreugde van de bruid en de bruidegom.

*

In Kana - een dorpje - ergens achteraf in Galilea - zo'n 14 kilometer ten Noorden van Nazareth - dreigt het feest echter op een dorpschandaal uit te lopen.

Je weet hoe het gaat: van het één komt het ander.

Díe brengt díe mee.

Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

De vrienden van de bruidegom wisten er van:

'Wie hem vatten kan !!!!!, die vatte er nog eentje.'

En toen ... toen was de wijn op.

Een schande voor de familie van het bruidspaar.

Geen wijn ... geen feest.

't Is uit met de pret.

En zo gaat het feest als een nachtkaaars uit.

Jammer, teleurstellend.

Je leven lang zul je er als bruidspaar aan herinnerd worden.

Elk feest zul je te horen krijgen:

'Jullie bruiloftsfeest was maar zó zó.'

'Niet zo best georganiseerd.'

Het zal, broeders en zusters, jongelui, je feest maar wezen.

Trouwens wat ons hier opvalt is ... dat de namen van de bruidegom en de bruid niet worden genoemd.

En dat na al de namen die in het voorafgaande gedeelte wel vermeld zijn geworden.

Voor Johannes, de evangelist, is het ook helemaal niet interessant om de namen van bruid en bruidegom te noemen.

Wat voor hem wél belangrijk is, is dat Jézus op déze bruiloft in Kana ... geroepen is om "zijn heerlijkheid" te openbaren.

Dát wil Johannes ons vertellen.

Alle aandacht gaat uit naar ... Jezus.

Het gaat Johannes om zijn héérlijkheid.

Om het téken dat Hij doet.

En ... om het gelóóf, dat bij mensen door dat teken wordt versterkt.

Dus: Jezus - teken - geloof.

Die drie dingen zijn in dit bijbelgedeelte voor ons van belang.

Overigens ... weet u, weet jij, waarom de náám van de bruidegom en de bruid niet worden genoemd?

Omdat op het feest in Kana ... het de Here Jezus zélf is ... die de Bruidegom is.

Jezus ... de Bruidegom van Kana.

***

Vanmorgen, broeders en zusters, jongelui een preek met drie aandachtspunten:

Jezus, de Bruidegom van Kana ... openbaart zijn heerlijkheid:

1. op de derde dag;
2. door het teken van de wijn;
3. opdat mensen gaan geloven.

***

"En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in Galiléa ...

Even terug rekenen:

- Op zekere dag ziet Johannes de Doper ... Jezus tot zich komen en profeteert: "Zie het Lam van God, dat de zonde der wereld wegneemt."
- De volgende dag is de dag van het roepen en het volgen van de eerste discipelen: Andréas, Simon Petrus en van de discipel zonder naam.
- Weer een dag later 'vindt' Jezus Filippus en Nathanaël.
- En dan: op de derde dag was er een bruiloft te Kana.

Wie goed geluisterd en meegeteld heeft ... hoort dat de telling van de dagen - naar onze maatstaven gemeten - niet klopt.

De bruiloft te Kana zou volgens onze telling op de vierde dag hebben plaatsgevonden.

Toch heeft Johannes, de evangelist, zich niet vergist.

Want de derde dag is in de Bijbel niet zomaar een dag.

De derde dag is altijd weer een heel bijzondere dag.

Het is de dag, waarop een beslissend moment aanbreekt.

Een keerpunt in de geschiedenis van God met zijn volk.

Een paar voorbeelden:

- Op de derde dag bereiken Abraham en Isaäk de berg Moria.

De plaats van toetsing en beproeving van onvoorwaardelijk geloven.

Op de derde dag zal Abraham - op de plaats waar later de tempel van Jeruzalem zal worden gebouwd - zijn enige zoon binden en aan God teruggeven.

- Ander voorbeeld: Op de derde dag zegt Jozef aan zijn broers, die koren komen halen in Egypte: "Doet dit, opdat jullie in leven blijft. Ik vrees God."

Eén van de broers zal in Egypte moeten achterblijven.

- Op de derde dag daalt de Here God voor de ogen van zijn volk neer op de berg Sinäi.

Daar ontvangt Mozes de twee stenen platen met Gods woorden ten leven.

- Op de derde dag - en nu sla ik een heel stuk over in de geschiedenis van God met zijn volk - op de derde dag vinden Jozef en Maria de 12-jarige Jezus in het huis van zijn Vader te midden van de bijbelgeleerden van Israël.

- En op de derde dag, op Paasmorgen, zal diezelfde Jezus opstaan uit de doden en verrijzen uit het graf.

"En op de derde dag was er een bruiloft te Kana ..."

De derde dag, dat is, gemeente, de dag waarop God een nieuwe toekomst opent voor zijn volk.

Op de derde dag ... begint God - als het ware - opnieuw.

Een nieuw tijdperk begint.

De derde dag ... dat is de dag van Gods heil!

Je zou er bijna overheen lezen.

"Op de derde dag ..."

Aan het einde van dit bijbelgedeelte lezen we dat Jezus van Nazareth uitgerekend op deze dag zijn eerste teken stelt.

Een nieuw begin maakt.

De toekomst, waar profeten in het Oude Testament van mochten profeteren, gaat open bij de komst van Jezus op de bruiloft van Kana.

Op deze dag, de derde dag, openbaart Jezus zijn goddelijke heerlijkheid.

Na een eeuwenlange stilte, opnieuw, ten midden van zijn volk.
“Op de derde dag ...”

*

Opvallend is ook, dat Jezus zijn heerlijkheid openbaart ... in Kana.

Kana in Galilea.

De Bijbel noemt Galilea: “Het land van de duisternis, dat een groot licht zal zien.”

Dáár in Kana, in Galilea, daar waar het donker en duister is ... dáár openbaart Jezus voor het eerst het licht van zijn goddelijke heerlijkheid.

Galilea wordt de geboorteplaats van het nieuwe volk van God.

Het wordt straks feest voor allen die in Hem gaan geloven.

Het feest van de Bruidegom.

Het feest van de eniggeboren Zoon van Gods liefde.

***

“En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in Galilea ... en ook Jezus en zijn discipelen waren tot de bruiloft genodigd.”

Jezus, broeders en zusters, jongelui, is ... genodigd.

Geroepen ... staat er eigenlijk.

Jezus is geroepen om naar de bruiloft te komen.

Wie Hem geroepen heeft?

- Maria misschien, zijn moeder, die ook op de bruiloft van de partij is?

- De bruidegom of de bruid?

Waren ze misschien familie van Jezus?

- Nathanaël, dat zou ook kunnen, één van Jezus' discipelen?

Nathanaël kwam immers uit Kana.

- Of is het misschien de Heilige Geest die Jezus naar Kana heeft geroepen?

Ach, weet u, ook dit is niet belangrijk.

Jezus ís er in elk geval.

En ... Hij komt ... als geroepen!

Want de wijn is inmiddels opgebraakt.

Vanuit de keuken krijgt Jezus te horen: “Ze hebben geen wijn.”

Het is Maria, zijn moeder, die Jezus terloops aanspoort om te hulp te komen.

Vrouwen - moet u weten - in die tijd ... namen nooit deel aan de maaltijd.

Ze waren - denk maar aan het verhaal van Martha en Maria - altijd druk bezig in de keuken.

Ze zorgden voor het eten en het drinken.

En zo is Maria natuurlijk ook op de hoogte van het tekort aan wijn.

Maar Jezus wijst haar voorzichtig haar plaats:

“Vrouw, wat heb Ik met u van doen?”

Mijn uur is nog niet gekomen.”

Het klinkt niet erg vriendelijk.

Maar Jezus laat Zich niet commanderen.

Door geen mens.

Ook niet door zijn moeder.
Jezus zélf maakt wel uit wanneer Hij in actie moet komen.

Maria dringt dan ook niet verder aan.
Tegen het bedienend personeel zegt ze nog wel: "Wat Hij ook zegt, doet dat."
In die woorden hoor ik zoiets als: 'Ook al is het nog zo wonderlijk, doe wat Hij jullie vraagt te doen.'

Het personeel wordt aan het werk gezet.
Ze worden ingeschakeld bij het wonder, het teken dat zal geschieden.
Want in het Koninkrijk van God kun je, broeders en zusters, jongelui, niet met je armen over elkaar blijven zitten.
Jezus' woorden zetten je aan het werk.
Ook u en jij en ik ... wij worden ingeschakeld in Gods plan met deze wereld.
'Ook al is het nog zo wonderlijk, doe wat Hij jullie vraagt te doen.'

"Vult de vaten met water ..."
Ze voeren de opdracht van Jezus letterlijk uit.
Ze vullen de zes vaten tot de rand.
Tjokvol, boordevol.
Er kan geen drupje meer bij.

"Schept nu en brengt het aan de leider van het feest."
Nou, dat doen ze.
Ze weten niet beter of ze brengen hem water.
Het blijkt echter geen water, maar wijn te zijn geworden.
Wijn van de allerbeste kwaliteit.
Vin superieur!

De leider van het feest, de ceremoniemeester, toont zijn verwondering.
Hij heeft geen idee aan wie hij deze voortreffelijke wijn te danken heeft.
Het was tegen de regels van de gewoonte ...
Iedereen begint met de goede wijn.
En als de gasten zich vol gedronken hebben ... dan kun je ze wel een mindere soort voorzetten.
Het verschil proeven ze dan toch niet meer.
De bruidegom wordt erbij geroepen om opheldering te geven.

En hiermee eindigt het verhaal van de bruiloft in Kana.
Dit was het eerste teken.
Er zullen er nog meer volgen.
Kana heeft ... de primeur!
Zo openbaart Jezus hier zijn heerlijkheid!

*

Want dát, broeders en zusters, jongelui, is wat er hier in Kana gebeurt.
In het wonder - want dat is het - die verandering van water en wijn ... wordt de heerlijkheid, de almacht van God zichtbaar en tastbaar.

Johannes noemt Jezus niet voor niets in zijn evangelie: de Zoon van God.
Zo zou je zijn bijbelboek ook kunnen typeren: het is het evangelie van de Zoon van God.

Jezus vertegenwoordigt God op aarde.

Dat horen we ook in de woorden van Nathanaël in het vorige hoofdstuk: "Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël."

Jezus is de Zoon van God.

Jezus is de Koning van Israël.

Jezus is de langverwachte Messias.

En dan wordt het ook duidelijk waarom Jezus geroepen werd om op een bruiloft te komen.

Want een bruiloft is altijd het teken van het verbond.

Als man en vrouw verbindt je je aan elkaar ... totdat de dood je van elkaar zal scheiden.

In de Bijbel is de bruiloft het teken van Gods verbond met zijn volk.

Jezus is hier de Bruidegom, die gekomen is om met zijn bruid ... het bruiloftsfeest te vieren.

Zijn leerlingen - nu zijn het er nog vijf, straks zullen het er twaalf zijn ...

Zijn leerlingen zijn de vertegenwoordigers van deze bruid: het nieuwe volk van God.

Als Bruidegom wil Jezus met haar door het leven gaan.

Zelfs de dood kan daar geen scheiding tussen maken.

Jezus, de Bruidegom van Kana.

In het laatste bijbelboek - de Openbaring aan Johannes - komen alle lijnen samen.

Daar viert Jezus, de Bruidegom, bij zijn terugkomst op aarde met zijn gemeente, zijn bruid, het grootste feest dat ooit gevierd zal worden.

In Kana, in Galilea, wordt daarvan al een tipje van de sluier opgelicht.

Zorg dus, dat je erbij bent.

Ook wij, u en jij en ik, we worden genodigd.

Genodigd tot het bruiloftsfeest van Jezus Christus, het Lam van God, dat uw, jouw en mijn zonden heeft weggedragen.

*

En dan de wijn.

Symbool van de vreugde én van de komst van de Messias, de door God gezalfde Koning.

Als aartsvader Jacob - op zijn sterfbed - al zijn zonen zegent ... is zijn zegen over Juda heel opmerkelijk.

Uit het nageslacht van Juda zal de Messias geboren worden.

Vader Jacob profeteert:

"Aan de wijnstok bindt hij zijn ezel,
aan de wingerd / de wijnrank het jong van zijn ezelin;
hij zal zijn kleed in wijn wassen
en in druivenbloed zijn gewaad.
Zijn ogen zijn donkerder dan wijn,
zijn tanden witter dan melk." (Genesis 49: 11-12)

En Jesaja, de profeet, profeteerde:

“En de HERE der heerscharen zal op deze berg voor alle volken een feestmaal van vette spijzen aanrichten, een feestmaal van belegen wijnen: van mergrijke, vette spijzen, van gezuiverde, belegen wijnen.” (Jesaja 25: 6)

“En men zal te dien dage zeggen:

Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen;

dit is de HERE, op wie wij hoopten;

laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft.” (Jesaja 6: 9)

In de tijd van de Here Jezus, gemeente, verwachtte men, dat als de Messias tot zijn volk zou komen - gezeten op een ezel - er een overvloed aan wijn zou zijn.

Er zou door deze vertegenwoordiger van God ... een Messiaanse maaltijd worden aangericht waar de wijn rijkelijk zou vloeien.

In het dorpje Kana in Galilea staan zes stenen watervaten te wachten op dit wonder.

En Jezus, de Zoon van God, openbaart hier voor het eerst zijn Messiaanse heerlijkheid.

In het teken van de wijn ... zo'n 700 liter - da's zo'n 1000 flessen vol!

Het feest kan beginnen.

Het feest van de Bruidegom, het feest van de Messias.

Als een heen wijzing naar het komende bruiloftsfeest in de tijd die - op Gods tijd - zal komen.

Kana heeft de primeur.

Het is het begin.

Het eerste van een reeks van tekenen, die allen heen wijzen naar het Rijk van God dat komen gaat.

Waar alle gebroken verhoudingen weer zullen zijn geheeld.

Geen tranen meer, geen rouw, geen zonde en geen dood.

Een Koninkrijk van vreugde, van blijdschap, van eeuwig feest en van een onvoorstelbare overvloed.

*

Maar er is - denk ik - nog meer over de wijn te zeggen.

Jezus is niet alleen de Gastheer, de Bruidegom.

Jezus is ook zélf ... de wijn!

De tot nu toe bewaarde “goede wijn”.

Nu het einde der tijden is aangebroken geeft God zélf het beste wat Hij aan mensen kan geven.

Hij geeft zijn eigen Zoon.

Hij is de tot nu toe bewaarde “goede wijn”.

De wijn, die verandert, vernieuwt, verheerlijkt.

De wijn die ons hart verheugt en ons laat zien dat God het beste met ons voor heeft.

Heel concreet wordt dat zichtbaar en tastbaar als we volgende week samen het avondmaal mogen vieren.

Juist het avondmaal wil een heen wijzing zijn naar de vreugde

en de overvloed van het komende Rijk van God.

“Doet dit tot mijn gedachtenis ...” zegt Jezus wanneer Hij de beker wijn omhoog houdt bij de viering van het Pascha.

Zo wordt de wijn ook het symbool voor het bloed dat Jezus, de Bruidegom, met zijn leven heeft willen geven.
Voor mensen die in Hem geloven.
In Hem, als de Redder van hun leven.
Van hun zonden en van de dood.

*

Dat teken vraagt, broeders en zusters, jongelui, om ... geloof.
“En zijn leerlingen geloofden in Hem.”
Om deel te kunnen hebben aan het grote bruiloftsfeest is geloof nodig.
Geloof ... in zijn woorden.
Geloof ... in wat Jezus voor ons heeft gedaan.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem, 2004

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !